

.. binnenkijken ..

Tekst Lotje Deinum – Fotografie Sjoerd Eickmans

LANG GEKOESTERDE WOONDROOM

LANG GELEDEN KOCHT ERIC EEN STUK LAND IN ZIJN GEBOORTEDORP, OM DAAR SAMEN MET INGRID HUN THUIS TE BOUWEN. PAS TWINTIG JAAR LATER KON DE EERSTE STEEN WORDEN GELEGD, MAAR HET RESULTAAT MAG ER ZIJN.

Op de wanden is de kleur Beton van Carte Colori toegepast. De meubelen en gordijnen zijn van Frieda Dorresteyn.

Zowel de eettafel als de stoelen komen uit de winkel van Frieda Dorresteyn. Hetzelfde geldt voor de overige decoraties en de verlichting. De hardstenen vloer is van Hasper Natuursteen.

Ingrid en haar dochters tijdens de lunch. De wijnglazen zijn van Ib Laursen, de olijfbak is van Aura Peeperkorn, de kroonluchter is van Light & Living en de soepkommen zijn van Côté Table. Al deze items zijn net als de overige decoraties van Frieda Dorresteyn.

Even voorstellen

Twintig jaar na de aankoop van het perceel konden Eric en Ingrid eindelijk aan de bouw van hun droomhuis beginnen: een warm familiehuus voor hen, hun tweelingdochters en hun hond.

STOMVERBAASD

Hond Siem kijkt nieuwsgierig door de keukenramen wanneer Ingrid de voordeur opendoet. Hij heeft zijn vaste plek in hun nieuwe onderkomen duidelijk gevonden: de diepe, eikenhouten vensterbanken met zachte plaids lijken speciaal voor hem te zijn gemaakt. Het plaatje weerspiegelt de gezellige sfeer die door het hele huis zichtbaar en voelbaar is, een huis dat er niet zomaar kwam. Twintig jaar duurde het. Ingrid: "Achteraf kan ik het verhaal met een glimlach vertellen, maar wat hebben we een strijd geleverd. Eric is geboren en getogen in dit dorp en kocht twintig jaar geleden dit stuk land om daar zijn droomhuis te bouwen. Dat gaat niet zomaar, ondervonden we. Toen we intussen in ons zesde huis woonden, dit keer hier direct naast, en Eric op een avond de hele eerste verdieping had gesloopt als voorbereiding op een grootse verbouwing, kregen we de volgende ochtend het verlossende telefoontje. We mochten bouwen! Stomverbaasd was ik. Ergens had ik het boek al dicht gedaan, dus ik moest best even schakelen. Gelukkig is Eric een doorzetter en wonen we nu hier in dit heerlijke familiehuus met onze tweelingdochters Bente en Hilde en natuurlijk hond Siem."

HET BEGON MET EEN THEEDOEK

Gelukkig hebben Ingrid en Eric precies dezelfde smaak. Dat voel en zie je overal: de sfeer is in balans. Hier werden geen compromissen gesloten, dit is hun beider huis. Ook over het exterieur waren ze het direct eens. "We wilden een huis in Kempische bouwstijl, dus met ruime aandacht voor details en met gebruik van ambachtelijke materialen, zoals eiken, staal en hardsteen." Wanneer het om interieur gaat, weet Ingrid prima een kamer in te richten. "Maar een heel huis? Dat overzie ik niet." Een theedoek met vrolijke print

bracht haar op het pad van Frieda Dorresteyn, die haar gelijknamige interieurwinkel in Leersum (NL) heeft. "Ik zag de theedoek in een woontijdschrift en vond 'm zo mooi! Deze bleek bij Frieda te koop. Eenmaal bij haar in de winkel werd ik verliefd op haar landelijke en natuurlijke stijl. Het lag voor de hand dat zij ons zou helpen om van ons huis een thuis te maken."

IN DE HOOFDROL: KLEUR

Op basis van de bouwtekeningen, waarbij de indeling van de kamers intussen vaststond, begon Frieda met een plan voor muren, vloeren en deuren. Haar kleurenplan speelde hierbij een belangrijke rol. "Ingrid houdt van natuurlijke, zachte tinten, met een voorkeur voor grijze tonen. Inderdaad een hele mooie basis, mits er niet te veel blauw in zit en het zo te koel wordt. Ik heb daarom geadviseerd om voor een grijze kleur met een ietwat warmbruine ondertoon te kiezen, dit oogt een stuk warmer. Een ander effect is dat het de zwarte kleur van de stalen deuren wat verzacht. Bovendien matcht het goed met de eikenhouten vloer in de zitkamer." Alle muren zijn met deze verf behandeld, inclusief de plinten. Frieda: "Wanneer deze een andere kleur krijgen, creëer je een soort band om je ruimte, waardoor het totaal onrustig kan gaan lijken. Nu vormt het een sereen geheel." Alle deuren en de houten keukens werden in een antracietkleurige tint geleverd, een prachtige combinatie met de Belgisch hardstenen vloer in de keuken en de zwarte, stalen deuren.

HUIS MET DOORKIJKJES

Ingrid vraagt of ik nog een kop thee wil en probeert hond Siem onder de grote houten cettafel weg te sturen. Hij weigert. Veel te gezellig dat er bezoek is. Vanaf tafel kijken we rechtstreeks de zitkamer in, richting het knapperend vuur van de open haard. Ingrid: "Het leek ons een leuk idee om bij binnenkomst, vanuit de hal, via de keuken het vuur vanuit meerdere kamers te kunnen zien. Toch wilden we de ruimten af kunnen sluiten. Eric, die voor een bedrijf werkt dat stalen deuren en kozijnen maakt, ontwierp daarom deze stalen deuren met glas. Zo zijn onze doorkijkjes ge-

"Ik hou meer van grote gebaren dan allerlei tierlantijnen"

INGRID, BEWOONSTER

Naast het houten bankje staat fauteuil Dirk van Aura Peepkorn. Deze is net als alle decoraties van Frieda Dorresteyn.

waarborgd, terwijl we toch privacy hebben wanneer we daar behoefte aan hebben. Trouwens, sommige buitenkozijnen zijn ook van staal, andere weer van hout. Deze afwisseling is typerend voor de Kempische bouwstijl die wij zo mooi vinden." Eén raam is helemaal van glas. Het lijkt net een lijst met daarin een prachtig landschap als schilderij, want Ingrid en Eric wonen midden tussen de landerijen.

GEDULD IS EEN SCHONE ZAAK

Over buiten gesproken: de tuin had heel wat voeten in de aarde. Het stond vol met kassen die Eric eigenhan-

dig verwijderde. De aarde is ingezaaid met graszaad. Verderop staan jonge bomen klaar om in een later stadium verpoot te worden. Ondertussen haalt Ingrid het groen graag naar binnen, met kransen en takken. "Ik haal met plezier wat levendigheid in huis en doe dit liever met grote gebaren dan met allerlei tierlantijnen." Of ze nog woonwensen heeft? "Even denken, ik ben hier al zo gelukkig. De tuin moet natuurlijk nog aangroeien. Ik zou graag een mooi hek voor de oprit willen en oh ja, een goede garderobekast! Maar we hebben alle tijd hoor. Op die twintig jaar is even wachten niets", lacht ze.

Om de zwarte kleur van de kamerhoge, stalen deuren wat te verzachten, koos Frieda overal voor een grijze kleur met een warmbruine ondertoon.

In de woonkamer is de kleur Beton van Carte Colori toegepast. Alle meubels en decoraties zijn gekocht via Frieda Dorresteyn.

Een stalen raam zorgt voor de optimale verbondenheid tussen binnen en buiten. De mand is van Hoffz, de sidetable, de kruik en de lamp zijn van Frieda Dorresteyn.

“Ingrid houdt van natuurlijke, zachte tinten, met een voorkeur voor grijze tonen”

FRIEDA DORRESTEIJN, INTERIEURONTWERPSTER

Rond de salontafel van Riviera Maison staat een hoekbank van Met Landelijk Label. De overige decoraties, kussens, plaid, verlichting en gordijnen komen via Frieda Dorresteyn.

Koken doet Ingrid op een fornuis van Boretti. De keuken is op maat gemaakt. Het natuurstenen werkblad en de vloer zijn gekocht bij Hasper Natuursteen. Alle decoraties zijn van Frieda Dorresteijn.

.. behaaglijk huis ..

Frieda Dorresteijn: "Het prettige aan het huis van Ingrid en Eric is dat de ruimten royaal zijn, terwijl het heel behaaglijk aanvoelt. Dat komt onder meer doordat de kamers goed gevuld zijn met flinke maten. De keuken heeft een eettafel van wel drie meter en het keukeneiland staat midden in de ruimte. Ik vind het een superbehaaglijk huis en begrijp helemaal dat het voor Ingrid en haar gezin hier heerlijk thuis komen is."

"Het prettige aan het huis van Ingrid en Eric is dat de ruimtes royaal zijn en alles toch behaaglijk aanvoelt"

FRIEDA DORRESTEIJN, INTERIEURONTWERPSTER

Boven het keukeneiland hangen lampjes van Hoffz. De kruik is van Aura Peepkorn. De barstoelen en de decoraties komen van bij Frieda Dorrestijn.

De diepe, eikenhouten vensterbanken met zachte plaids zijn het favoriete plekje van beagle Siem.

Het op maat gemaakte wastafelmeubel is uitgerust met kraanwerk van Villeroy & Boch. De hardstenen vloer is gekocht via Hasper Natuursteen. Bij het strakke bad staat een oud, houten krukje (via Frieda Dorresteyn).

*“We hadden onze droom om hier ooit te
kunnen wonen al bijna opgeborgen”*

INGRID, BEWOONSTER